

ת"פ 27021/01/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27021-01-14 מדינת ישראל נ' פלוני ואח'

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. הנאשם הורשע ביום 29.4.15 על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 27753-06-13 בעבירות של תקיפה סתם (בת זוג), לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

עפ"י המתואר בכתב האישום ביום 18.5.13 בשעה 12:00, בבית הנאשם ואשתו (להלן: "**המתלוננת**") התנהל בין הנאשם לבין המתלוננת וויכוח במהלכו כינה הנאשם את המתלוננת בכינוי גנאי כגון "זונה, מפגרת, מטומטמת, מסריחה", "לא שווה כלום, אפס". המתלוננת הגיבה לנאשם ואמרה שתתאבד והוא השיב לה שתעשה לו טובה אם תתאבד. כאשר המתלוננת ציינה בפני הנאשם שהוא משפיל אותה לעיני ילדיהם איים עליה שייפגע בה, והמתלוננת השיבה לו שיעשה זאת בסכין שאינה חדה כדי שיכאיב לה יותר. בהמשך כינה הנאשם את המתלוננת "כופרת, אפס", כי אינה שווה דבר בלעדיו וכי אף אחד לא ירצה אותה. בהמשך הפך הנאשם את השולחן ממנו עפו החפצים שהיו עליו ותקף את המתלוננת.

2. עוד הורשע הנאשם בעובדות כתב האישום בתיק 27021-01-14 בעבירות של גידול סמים לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים, תשל"ג - 1973 (להלן: "**פקודת הסמים**").

עפ"י המתואר בכתב האישום במועד שאינו ידוע, עובר ליום 27.1.11, רכש הנאשם זרעי קנאביס וצידוד הנדרש לגידולו. במהלך תקופה זו ועד ליום 27.1.11 בנה הנאשם במחסן ביתו של מי שהיה הנאשם 2, אחי הנאשם, ארון בו שתל 8 שתילים של סם מסוכן מסוג קנאביס.

3. במהלך ניהול ההליך ניתנו לנאשם הזדמנויות רבות ביותר לנצל את ההליך השיקומי אך זה לא צלח. הנאשם נעדר שוב ושוב מדיונים, מהתייצבות בפני הממונה על עבודות השירות ובשירות המבחן, בכל פעם בתירוץ אחר, כך שבפועל וחרף הארכות הרבות שניתנו לו, אשר בגינן חלף זמן כה רב מאז

נפתחו התיקים ועד לסיום ההליך, לא נעשה הליך טיפולי משמעותי שיכול ויעיד על שינוי שעבר הנאשם.

תסקירי שירות המבחן:

4. כאמור, בעניינו של הנאשם נעשו ניסיונות שיקום רבים ועל כן הוגשו בהליך מספר רב ביותר של תסקירים. לשם הקיצור אתיחס רק לתסקירים בהם הוצגו עובדות חדשות הרלוונטיות לצורך מתן גזר הדין.
5. בתסקיר הראשון שהוגש בתיק האלמ"ב (27753-06-13) תואר הנאשם כבן 36, נשוי למתלוננת ואב ל-9 ילדים (בזמנו, מאז נולדו לנאשם 3 ילדים נוספים). הנאשם והמתלוננת נישאו בגיל 17 לאחר שהכירו בשידוך. באותה עת התגוררו הצדדים ביישוב נחליאל והנאשם עבד כסופר סת"ם ולמד בכולל. משפחת המוצא של הנאשם מתגוררת בצפת והוא הבן השלישי מבין 13 ילדים. אבי הנאשם הוא אברך בישיבה הסובל מלקויות פיזיות ואמו עקרת בית. קשריו עם משפחת המוצא תוארו כתקינים ותומכים.
6. תואר שבעקבות ההליך הנאשם הורחק מיישוב מגוריו ועבר להתגורר בצפת. בעקבותיו החליטו המתלוננת והילדים לעבור גם כן לצפת להתגורר עמו. הנאשם, בפגישותיו בשירות המבחן, ביטא יחס אימפולסיבי וכועס, ככל הנראה עקב מצבו המשפחתי החמור. תואר שאשת הנאשם סובלת מרקע נפשי וכי עקב הרחקתו מביתם, היא אינה מסוגלת להתמודד לבדה עם ניהול הבית והילדים. תוארה תלות הדדית של בני הזוג אחד בשני, כאשר המתלוננת התקשתה לתפקד ללא עזרת הנאשם.
7. הנאשם התקשה ליטול אחריות על המעשים והאשים את שכניו בפתיחת ההליך נגדו. לדבריו, איים לעזוב את המתלוננת עקב מצבה הנפשי במטרה לעורר אותה לשנות מהתנהלותה. הוא הכחיש איומים ומילות גנאי שאמר. הנאשם חש שהמתלוננת היא שזקוקה לטיפול ולא הוא, ותיאר את תלותה בו כסימן לאהבתה כלפיו וכך גם את מעברה לצפת בעקבותיו, כסימן לכך שאינה חוששת מפניו. תואר שהנאשם מתקשה להביע אמפטיה כלפי המתלוננת, ומבטא כלפיה עמדות נוקשות. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי נטל אחריות בבית המשפט למעשים רק כדי להקל את תנאי מעצרו, אך אינו נוטל אחריות בפועל למעשים וסבור שהוא אינו בעל נזקקות טיפולית.
8. צוין שהנאשם והמתלוננת לא התייצבו כנדרש בשירות המבחן, המתלוננת לא התייצבה לפגישה שנקבעה עמה והנאשם לא התייצב למספר בדיקות שتن שנקבעו, ולאחר פגישה אחת ניתק את הקשר עם שירות המבחן וסירב להגיע לפגישות נוספות.
9. בשיחה שהתקיימה עם המתלוננת במסגרת הליכי המעצר תיארה המתלוננת מצוקה כספית קשה ביותר עד כדי קושי ברכישת מוצרי מזון וטיפולים. עוד תיארה ש-2 בנותיה עזבו את הלימודים עקב הרחקת הנאשם כדי לסייע לה בהחזקת הבית. המתלוננת הכחישה שהנאשם הפעיל כלפיה אלימות, וציינה שהנאשם אינו אדם אלים. שירות המבחן התרשם מכך שהמתלוננת היא אישה מוחלשת הסובלת מקושי בתפקוד, ועוד. (ראו תסקיר).
10. ניסיונות שנעשו לסייע למשפחה לא צלחו עקב התנגדותה הנחרצת של המשפחה לאפשר את מעורבותם. גם המתלוננת וגם הנאשם סירבו להסתייע בטיפולים שהוצעו להם במחלקת הרווחה.

11. הנאשם אישר שימוש שאינו תדיר בקנאביס, בחגים וחופשות, כאשר לטענתו הוא משתדל להפסיק את השימוש באופן כליל בשל ההליך המשפטי שהוגש כנגדו. כאמור, הנאשם לא התייצב למתן בדיקות שתן.
12. בהערכת סיכון ציין שירות המבחן מחד את עברו הנקי של הנאשם, תפקודו המשפחתי, הקושי המשפחתי הנובע ממצב המשפחה. מצד שני תוארו היעדר נטילת האחריות, התלות ההדדית המלאה בין בני הזוג, הלחצים הכלכליים והמשפחתיים, חוסר האונים של הנאשם אל מול המצב המשפחתי. עוד תוארו לחובת הנאשם נוקשות מחשבתית, חוסר אמפתיה, התנהלותו הבלתי יציבה והאגרסיבית, השימוש בסמים, שימוש במנגנוני הגנה ועוד המעידים על סיכוי גבוה להישנות העבירות. בשל חוסר שיתוף הפעולה מצדו לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניין הנאשם.
13. ביום 18.8.15 הוגש תסקיר נוסף לאחר צירוף שני כתבי האישום להליך אחד. בתסקיר תואר שהנאשם נטל אחריות לגידול הסמים, כאשר לטענתו, החליט לגדל קנאביס בנסותו לסייע לאשתו במצבה, משום סירובה ליטול טיפול תרופתי. הנאשם שלל שימוש שלו בסמים אך מאידך אישר שבנסיבות חברתיות הוא נוהג לעשן קנאביס, וזאת לטענתו, במקרים חריגים. שירות המבחן ציין שבאחת מתוך 3 בדיקות שתן שביצע הנאשם נמצאו שרידי סם מסוג קנאביס. שירות המבחן התרשם שהנאשם עושה שימוש מניפולטיבי במצבה של אשתו לצורך התגוננות מהאישום שהופנה כלפיו.
14. בשיחה שנעשתה עם המתלוננת בנוגע לאישומים התרשם שירות המבחן מכך שהמתלוננת היא אישה מוחלשת התלויה בנאשם בכל הנוגע להתנהלותה. המתלוננת תיארה את הנאשם באופן מיטיב וגישתה כלפי שירות המבחן הייתה מתגוננת וחשדנית. מגורמי הטיפול נמסר ביחס למתלוננת שהיא נטלה טיפול תרופתי לתקופה מסוימת אך לא הייתה מרוצה מעילותו וביקשה לעבור לטיפול טבעי. עוד צוין שאינה מצליחה לממש את זכויותיה בביטוח הלאומי. ב-3 חודשים עובר למועד הגשת התסקיר חדלה המתלוננת מלהגיע לטיפול.
15. בגורמי הסיכון צוין שמצבה של המתלוננת מהווה קושי ממשי עבור בני הזוג, כאשר הנאשם מתקשה למלא לבדו את התפקידים ההוריים והזוגיים ומצד שני להציב גבול לילדיו ולדאוג לתפקודם המלא. הנאשם גם מתקשה למצוא, בנסיבות אלו, מערכת תעסוקתית מתאימה. באותה עת הנאשם לא עבד והמשפחה סבלה ממצוקה כלכלית חמורה.
16. עוד התרשם שירות המבחן מקושי של הנאשם במתן אמון בגורמי טיפול, בנפרדות במסגרת היחסים המשפחתיים, מקושי בניהול מערכת יחסים תקינה עם המתלוננת - אשר עמה נוהג הנאשם באופן אימפולסיבי, נוקשה ובסף תסכול נמוך. שירות המבחן התרשם מקושי של הנאשם להתבוננות פנימית ומצמצום חומרת המעשים. במצב דברים זה לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם, והומלץ על ענישה קונקרטיה ומוחשית בדמות מאסר קצר שירוצה על דרך עבודות שירות.
17. בתסקיר משלים נוסף, מיום 1.2.17, אשר ניתן לאחר שבית המשפט נעתר לבקשה לאפשר לנאשם הזדמנות נוספת להליך שיקומי, תואר שהנאשם התייצב לבדיקת שתן בודדת על אף שזמן למתן 5 בדיקות. שירות המבחן התרשם ביתר שאת מחוסר האמון שרוחש הנאשם לגורמי הטיפול ומהעובדה

שבניגוד להצהרותיו המילוליות - הנאשם אינו מעוניין בשינוי ובנטילת חלק בהליך שיקומי. לאור האמור העריך שירות המבחן שהסיכון להישנות העבירות גבוה ועל כן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

18. בתסקיר מיום 11.7.18 צוין שבדיקת שתי נוספות של הנאשם יצאה חיובית לשימוש בקנאביס. צוין שבמהלך תקופת הדחייה המתלוננת עזבה את הבית ועברה להתגורר בבית הוריה. במקביל נותר האב להתגורר עם יתר הילדים בצפת וטיפול בהם באופן סדיר. הנאשם תואר כמי שחרף הצהרותיו אינו מעוניין לעשות כל שינוי באורח חייו וכי הוא מבטא עמדות נוקשות ואימפולסיביות ובמצב דברים זה לא ניתן לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו.

19. בתסקיר משלים מיום 29.10.18 צוין שהנאשם התייצב רק למתן 2 בדיקות שתי מתוך מספר בדיקות אליהן הוזמן. צוין שהבדיקות נמצאו נקיות משרידי סם. משירות הרווחה עודכן שהקשר עם הנאשם נותק, הנאשם ומשפחתו התנגדו לכל מעורבות טיפולית מצד מחלקת הרווחה ולא שיתפו עמם פעולה על אף שנעשו ניסיונות לסייע. חרף בדיקות השתי הנקיות שירות המבחן שב על התרשמותו שלנאשם נטייה לסירוב לשיתוף פעולה עם הליך שיקומי מותאם וכי הוא אינו מעוניין לבצע שינוי בחייו ועל כן שב שירות המבחן על קביעתו שאין מקום למתן אפשרות להליכי שיקום או שילוב בקהילה בעניינו של הנאשם.

20. בתסקיר נוסף מיום 2.8.20, תוארה התגייסות מסוימת של הנאשם להליך השיקומי, כאשר הנאשם ביקש להשתלב במרכז לטיפול באלימות במשפחה ושיתף פעולה עם קצין המבחן. תואר שבביקור שנערך בבית הנאשם לא התרשמה העו"ס מבעיות קונקרטיות וניכר כי המשפחה מתפקדת באופן תקין. בנוסף, 2 בדיקות שתי שנמסרו ע"י הנאשם יצאו נקיות. בנסיבות אלו ביקש שירות המבחן דחייה לצורך שילוב בהליכי שיקום.

21. בתסקיר משלים מיום 10.12.20, לאחר תקופת הדחייה, נמסר שמתאורו של הנאשם עולה שתפקודה של משפחת הנאשם מאוזנת וכי המשפחה למדה להתנהל בהתאם לנסיבות עם מצבה של המתלוננת. הנאשם תיאר קושי כלכלי הנובע מכך שהשכר שמקבל עבור עבודתו כסופר סתם אינה מספקת את צרכי המשפחה.

22. הדיווחים בתסקיר זה היו חיוביים עד מאוד. תואר שהנאשם שולב בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה, השתתף ב-3 מפגשים, והעו"ס המטפל דיווח שהוא סבור שאין נזקקות טיפולית אקוטית המצדיקה טיפול ארוך טווח בנאשם. בשים לב לאמור מצא שירות המבחן לשנות מההמלצות הקודמות שניתנו ולהמליץ על ענישה שיקומית בדמות מאסר מותנה, צו מבחן לשנה והתחייבות כספית.

23. בדיון ביום 17.12.20 טענה המאשימה שחרף התסקיר החיובי האחרון שהוגש, לאורך כל ההליך נעשו ניסיונות רבים לרתום את הנאשם להליך הטיפולי ואלו לא צלחו. מרבית התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם היו שליליים. ההליך התנהל במשך 6 שנים ולא נראה שינוי בהתנהלותו של הנאשם אשר לא התייצב לדיונים, לא התייצב למפגשים שנקבעו בשירות המבחן ועוד. בתום הדיון קיבלה המאשימה את עמדת ההגנה והסכימה ליתן לנאשם הזמנות נוספות להשתלבות בהליכי שיקום.

24. בתסקיר האחרון מיום 7.3.21 ציון שמתוך 12 מפגשים ביחידה למניעת אלימות במשפחה התייצב הנאשם ל-8 מפגשים. היעדרותו נבעה מסיבות אישיות. במהלך הטיפול עדכן הנאשם אודות התמודדותו עם מצבה של המתלוננת. הנאשם שיתף כי בשיתוף פעולה עם ילדיו הבוגרים הצליחו בני המשפחה לסגל שגרת חיים בריאה, הכוללת עבודה וסיפוק צרכי הבית. הנאשם נתרם מהטיפול ביחס למצבי דחק ואלימות תוך שהבין את המניעים לדחפיו האימפולסיביים והבנה כיצד ניתן להתמודד עמם. הגורמים המטפלים ביחידה התרשמו כך שהנאשם אדם חיובי ומתפקד, אשר עבר שינוי חיובי במהלך השנים מאז בוצעו העבירות וכי כיום הוא מסוגל לווסת את רגשותיו. עם זאת, בשל קשייו להגיע לטיפול, כאשר מצד שני הרושם היה שלנאשם אין נזקקות טיפולית, הוחלט על סיום הטיפול.

25. בפני שירות המבחן תיאר הנאשם קושי כלכלי משמעותי לצד תפקוד תקין של המשפחה וכן שביעות רצון מההליך הטיפולי שעבר.

26. בשים לב לנתונים האמורים, ובשים לב לשינוי במצבו של הנאשם ולעובדה שלא נפתחו כנגדו הליכים נוספים, שב שירות המבחן על המלצתו להטלת ענישה שיקומית על הנאשם בדמות צו מבחן לשנה, מאסר מותנה והתחייבות.

תמצית טיעוני הצדדים:

27. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה שהמדובר בתיקים ישנים מאוד וכי האחראי להימשכותם הוא הנאשם. הנאשם מרבית השנים לא שיתף פעולה עם שירות המבחן וזאת עד לאחרונה. המדובר באישומים שחומרתם רבה ביותר. הוסף, כי במרבית ההליך התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם היו בלתי חיוביים וגם השתתפות הנאשם בקבוצה הטיפולית הייתה חסרה. מאחר ו-2 התסקירים האחרונים היו חיוביים ולאור העובדה שלא נפתחו כנגד הנאשם הליכים חדשים שקלה המאשימה את עמדתה לקולא ועתרה להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, התחייבות וחילוט המוצגים.

28. לדברי ההגנה המדובר באירועים שהתרחשו לפני כעשור, כאשר התסקירים האחרונים מצביעים על שינוי ממשי שחל בנאשם, והמלצת שירות המבחן תואמת שינוי זה. באשר לחומרת המעשים נטען שבסה"כ נאמרו מילים חריפות ע"י הנאשם, וכי נוכח התמודדותו של הנאשם עם המתלוננת, שלה קשיים נפשיים, אין לייחס לדברים חומרה יתרה. הנאשם מתמודד לבדו עם מחלתה של המתלוננת, מגדל 12 ילדים, ומתמודד לבדו עם מצוקה כלכלית חמורה, ולאחר 8 שנים מיום שאמר לה שיפגע בה אין מקום להענישו כלל בגין אמירה זו.

29. הסנגור יצא נגד אמירת המאשימה לפיה הנאשם הוא שאחראי לעיכוב בהליך, כאשר המאשימה היא שהגישה את כתב האישום בתיק הסמים בחלוף 3 שנים ממועד תפיסתם. במהלך כל השנים לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים, ובכך יש כדי להעיד על השינוי המשמעותי שעבר. מרבית בדיקות השתן של הנאשם יצאו נקיות ואין כל אינטרס בהענשת הנאשם לאחר תקופה כה ארוכה.

30. הסנגור ציין כי מרבית בעיותיו של הנאשם נובעות ממצבה המורכב של המתלוננת, המסרבת ליטול טיפול רפואי למצבה, ובמקום לקבל סיוע מרשויות הרווחה חש הנאשם שמנסים להקשות עליו בהטלת עמוד 5

ענישה משמעותית. גם שירות המבחן התרשם לבסוף משינוי שחל בנאשם וביכר להעדיף את השיקול השיקומי. המלצה זו משקפת את האינטרס הציבורי נוכח ניסיונותיו המרשימים של הנאשם לשקם את משפחתו.

31. בסיום ביקש הנאשם לשאת דברים. הנאשם ציין את השינוי לטובה שחל במצבו בשנתיים האחרונות. הנאשם ציין שחיתן את אחת מבנותיו, וכי הוא עושה מאמצים ממשיים לגרום לתפקוד ראוי של הבית בשל תפקודה הלקוי של המתלוננת. הנאשם ציין שבבית מתגוררים 11 ילדים, והוא עובד כסופר סת"ם, ולומד חצי יום. הנאשם הוסיף, כי גם ילדיו מסייעים כעת לתפקודו התקין של הבית.

מתחם העונש ההולם:

32. בסעיף 40 ב' לחוק העונשין נקבע שהעיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

33. במקרה דנן, פגע הנאשם בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור וביטחונו מפני הנזקים החמורים הנגרמים כתוצאה משימוש והפצה של סמים. בע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי** (9.2.04) קבע בית המשפט העליון כי: "נגע הסמים אוכלבאוכלוסייה שלנו בכל פה והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע".

34. מעיון בגזרי דין במקרים דומים עולה שמתחם העונש שנקבע בגין עבירות דומות, כאשר הכמות שנתפסה אינה גדולה, נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל (ראו: רע"פ 8146/17 **אביגל אבשלום נ' מדינת ישראל** (14.11.17), רע"פ 5018/18 **עומר בוזגלו נ' מדינת ישראל** (21.10.18),

35. באשר לעבירת האלימות, הרי שהערך המוגן נוגע בזכותו האינהרנטית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט בזכותן של נשים לחוש מוגנות בביתן-מבצרן.

36. בפסיקה נקבע כי נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ועל בית-המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית, אשר תעביר מסר שיפוטי חד וברור לעברייני האלימות במשפחה. ראו: רע"פ 7513/12 **בלאל מרעי נ' מדינת ישראל** (22.10.12). בעניין זה נקבע כי "לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת". ע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.02.11).

37. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם בגין מקרים דומים של עבירות תקיפה סתם נראה, כי הוא נע בין מאסר מותנה ו/או צו של"צ, ועד למאסר למשך מספר חודשים, כאשר בעת קביעת העונש ישקול בית המשפט את חומרת העונש, מידת הפגיעה, עברו של הנאשם ועוד (ראו: עפ"ג 46599-01-15 **פלוני נ'**

מדינת ישראל (נבו 03.03.15), ע"פ 644-09-16 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (נבו 13.06.2017) (ועוד).

38. מתחם הענישה ההולם בגין עבירות איומים עומד לרוב על מאסר מותנה וצו של"צ כאשר המדובר באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות (ראו לדוגמה ת"פ 43163-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוגי** (12.12.18)), ומספר מועט של חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר כאשר נלוות לאיומים עבירות תקיפת סתם או כשהמדובר באיומים חמורים (ראו לדוגמה: עפ"ג 3328-05-15 **פלוגי נגד מדינת ישראל** (6.9.15); עפ"ג 5601-09-17 **אמנד אגרוף נ' מדינת ישראל** (09.04.18); עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **נגוסה יטוב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); רע"פ 9704/06 **גרמן סלונים נ' מדינת ישראל** (28.11.06); ועוד).

39. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להתחשב בכך שהעבירות שנעברו אינן בעלות רף חומרה גבוה. עבירת האלמ"ב שיוחסה לנאשם נעשתה במהלך וויכוח בו הטיחו בני הזוג דברים חמורים זה כלפי זה, ואף כתב האישום עצמו אינו מלמד על חומרה יתרה במעשה. כך גם ביחס לעבירת הגידול אשר אינה מצביעה על כמות סמים משמעותית שנתפסה. אדגיש, כי אופן תיאור העבירות בכתבי האישום לוקה בחסר, כך בקשר לעבירת הגידול, לא תוארה הכמות שנתפסה, משקלה, משקל העצמים בפועל במועד התפיסה. כך גם באשר לעבירות התקיפה והאיומים, שגם לגביה לא תואר כיצד תקף הנאשם את המתלוננת אלא הדבר נטען באופן כללי בלבד.

40. בשים לב לאמור אני קובע כי חומרת המעשים הינה נמוכה ועל כן בשקלול כלל העבירות יש לקבוע מתחם עונש שהינו החל ממאסר קצר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

41. במקרה דנן, ישנה הצדקה לסטות ממתחם העונש. בהתאם לתסקיר, הרקע המשפחתי של הנאשם הינו מורכב וקשה מאוד. הנאשם הוא אב ל-12 ילדים הנשוי לאישה בעלת לקות נפשית. בשל מצבה נדרש הנאשם למלא את מרבית הפונקציות המשפחתיות והוא התקשה לעמוד בעומס הנטל. ניכר שזו הייתה הסיבה העיקרית לכך שהנאשם כשל מלהתייבב לדיונים שנקבעו בעניינו וכן להתפנות, בפן הרגשי, להשתתפות פעילה בהליך שיקומי. יש לציין שלפרקים אשת הנאשם גם עזבה את הבית כך שהנאשם נותר לטפל לבדו, ללא כל עזרה, בילדים (ראו דין מיום 3.5.18, תסקיר מיום 11.7.18 ודין מיום 5.12.19).

42. חרף הנסיבות הקשות, הנאשם בסופו של דבר - החל לעבור הליך שיקומי, אשר בסופו ניכר כי אכן חל שינוי משמעותי בהתנהגותו, שכן תפקוד המשפחה כולה השתנה, המצב נרגע. בתסקירים האחרונים אופי התיאורים היה שונה כאשר כל מעורבות של הנאשם עם שירות המבחן ורשויות הרווחה תוארה בתקופה הראשונה כשלילית לעומת התסקירים האחרונים, מהם עלתה תמונה חיובית ביותר המצביעה על שינוי משמעותי שחל בנאשם ובתפקודו.

43. בנוסף ובהתאם להמלצת שירות המבחן מוצע כי יוטל על הנאשם צו מבחן שיישא אופי פיקוחי-מעקבי לצד קשר עם עו"ס במחלקה לשירותים חברתיים למעקב אחר המשפחה.

עמוד 7

העונש המתאים לנאשם:

44. הנאשם נטל אחריות בפתחו של ההליך. בנוסף יש לקחת בחשבון את חלוף השנים הרבות מאז נעברו העבירות. הנאשם אמנם אחראי לעיכוב הרב והבלתי מוצדק שחל, שכן בכל מהלך השנים נעדר רבות מדיונים, והדבר גרר עיכובים מיותרים. התנהלות זו באה לידי ביטוי גם כאשר נדרש הנאשם להתייצב בשירות המבחן.

45. מאידך, לנאשם ניתנו שוב ושוב הזדמנויות להתייצב בפני שירות המבחן ולשכנעם שקיים פוטנציאל שיקומי בעניינו (ראו החלטות בית המשפט מיום: 6.10.16, שניתנה לאחר טיעוני המאשימה לעונש, החלטה מיום 3.5.18 אשר ניתנה חלף מתן גז"ד, גזה"ד החלקי מיום 19.7.18 בו הורה למעשה בית המשפט על מנת הזדמנות נוספת לשיקומו של הנאשם, ללא ענישה חלופית, החלטה מיום 27.1.20 והחלטה מיום 17.12.20). עיכוב זה נעשה משום טובתו של הנאשם, אך למרבה הצער לא נשא פרי מספק.

46. חרף העובדה שאת העיכוב יש להטיל על כתפי הנאשם, הרי שכיום, בחלוף קרוב לעשור מביצוע העבירות, פחת הצורך הממשי בענישה משמעותית כלפי הנאשם.

47. עוד יש לציין לטובת הנאשם את עברו הנקי, כאשר בנוסף, ומאז אותם אירועים לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. מכך ניתן ללמוד שאכן המדובר היה באירועים החריגים להתנהלותו של הנאשם.

48. אתחשב גם בכך, שעקב מצבה הכלכלי החמור של משפחתו, הטלת ענישה בדמות צו שירות לתועלת הציבור או עבודת שירות, תפגע בצורה קשה בהכנסתו הנמוכה ממילא, ובכך תוביל לפגיעה ישירה במתלוננת ובילדיהם.

49. באיזון בין השיקולים השונים, מצאתי שיש לסטות (לקולא) ממתחם העונש ההולם, לאמץ את עמדת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות כלפי בת זוג.

ב. מאסר למשך חודשיים וזאת על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

ג. התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪ לבל יעבור במהלך 2 השנים הקרובות על עבירות ממין העבירות בהן הורשע בהליך זה. רשמתי לפניי את התחייבותו בע"פ.

ד. צו מבחן למשך שנה.

ה. המוצגים יחולטו.

50. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' אב תשפ"א, 15 יולי 2021, בנוכחות המאשימה הנאשם ובא כוחו.